

NEDĚLE BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Toť vskutku pravý Boží den,
zářící světlem blaživým,
vždyť celý svět byl obmyt v něm
přesvatou krví ze svých vin.

On vrátil slepým světla svit
a hříšným naději zas vlil,
kdo by se musel strachem chvít,
když Pán i lotru odpustil?

Úžas jal nad tím anděly,
kteří trest těla viděli,
že lotr Krista prosící
směl věčné slávy dosíci.

V tom nesmírné tkví tajemství:
by sňal hřích, který na všech lpí,
a zbavil svět vin veškerých,
vtělený Bůh smyl z těla hřích.

Může být větší vznešenost,
než když hřích milost vyhledá,
žár lásky spálí bázlivost
a když smrt nový život dá?

Bud' věčně, Kriste, věrným svým
plesáním velikonočním.
Nás, milostí tvou vzkříšené,
vem k oslavě své vítězné.

Ježíši, každý tvor tě chval,
že vítězně jsi z hrobu vstal,
i Otce, Ducha milosti
ať věčně všechno tvorstvo ctí.
Amen.

(Hymnus z Denní modlitby církve pro
dobu velikonoční)

Tento den, druhá neděle velikonoční, byl z rozhodnutí papeže Jana Pavla II. v roce 2000 vyhlášen Nedělí Božího milosrdenství. Je to na základě přání, které řekl Pán Ježíš sv. Faustyně Kowalské: „Chci, aby byl zaveden svátek Božího milosrdenství. Chci, aby obraz, který namaluješ, byl slavnostně posvěcen v neděli po Velikonocích. Ta neděle bude slavností milosrdenství. Ten svátek se zrodil z mého srdce k útěše celého světa! Toužím, aby svátek mého milosrdenství byl útočištěm pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. Ten den budou otevřeny všechny zdroje mého milosrdenství. Chci vylít oceán milosti na duše, které se mi přiblíží. Žádná duše ať se nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly rudé jako šarlat. Tento svátek vyšel z hlubin mého milosrdenství, on je opakovaným ujištěním mého nesmírného soucitu s dušemi.“

Sestra Faustyna Kowalská se narodila 25. srpna 1905 ve vsi Głogowiec nedaleko polského města Łódz. Dva dni nato přijala při křtu jméno Helena. Byla třetí z desíti dětí. Její rodiče Stanislav a Mariana byli velice chudí. Její otec pracoval jako tesař. Ve svých životopisných vzpomínkách zdůrazňuje Faustyna tuto chudobu. Můžeme říci, že šlo o chudobu na hranici nouze. Ta dopadala na její dětství jako temný stín. Pro tuto chudobu se stávala Helenka ve škole terčem kousavých urážek. Protože neměla někdy co na sebe, nemohla ani pravidelně navštěvovat nedělní bohoslužby. To jí však jí nepřekáželo v individuální modlitbě. Společné pobožnosti byly neoddelitelnou složkou domácího prostředí. Již jako dítě uslyšela osobní Boží pozvání. To jí zapadlo hluboko do srdce, takže již jako osmiletá velice toužila po řeholním životě. Rodiče jí však nedovolovali vstoupit do řeholní společnosti.

Pán jí však brzy adresoval zvláštní povolání, a to za neobyčejných okolností. Spatřila trpícího Spasitele, když byla na tanečním parketu. Po této události se zcela zasvětila Pánu a vypravila se do Varšavy.

Plná důvěry chodila od jedné klášterní brány ke druhé, ale žádná z nich se pro ni neotevírala. Byla příliš prosté děvče z venkova bez vzdělání a bez prostředků. Nakonec nikoliv bez těžkostí byla přijata u sester Matky Božího milosrdenství. Od srpna 1925 byla postulankou. Později ji poslaly sestry do Krakova, kde 30. dubna 1926 oblékla řeholní roucho a přijala jméno Marie Faustyna.

30. dubna 1928 složila své první řeholní sliby a pak pět let sloužila Bohu

v klášterech ve Varšavě, ve Vilně a v Plocku. Zastávala ty nejtěžší práce v kuchyni a na zahradě. Vysilující povinnosti oslabily její tělesný organismus a onemocněla souchotinami. Ale zdrojem jejího utrpení nebyla jen těžká práce a nemoc, ale také lidé v jejím okolí. Přistupovala však ke všemu s trpělivostí a důvěrou, zcela odevzdaná Ježíši Kristu. Uskutečňovala své povolání v pokorné službě milosrdnému Pánu. 1. května 1933 složila věčné sliby. Pater Josef Orchowski vydává o ní toto svědectví: „Kristus udělil sestře Faustyně mnoho milostí a také mystických zážitků. Vyvolil si ji, aby jejím prostřednictvím předal světu poselství o Božím milosrdenství. Poslání sestry Faustyny spočívalo v těchto bodech:

- Hlásání pravd víry zjevených v Písmu svatém o milosrdné lásce Boha ke každému člověku, i k tomu největšímu hříšníkovi.
- Vyprošování Božího milosrdenství praktikováním nových pobožností, které Pán Faustynu naučil.
- V probuzení hnutí apoštolů Božího milosrdenství, které má za cíl vyprošovat světu Boží milosrdenství a usilovat o křesťanskou dokonalost v duchu evangelia dětinou důvěrou v Boha a činnou láskou k bližním.

Obraz a Korunka k Božímu milosrdenství

Dnes je již kult Božího Milosrdenství nejen symbolicky, ale nerozlučně spojen s obrazem Spasitele „Ježíši, důvěřuji Ti!“ Namaloval ho roku 1934 Evžen Kazimirowski ve Vilně podle pokynů sestry Faustyny. Představuje celou postavu Spasitele, který pozvedá svou pravici k požehnání a jeho levá ruka se dotýká hrudi, odkud vycházejí dva paprsky. Jejich význam vysvětlil sám Pán: „Světly paprsek znamená vodu, která ospravedlňuje duše, červený paprsek znamená krev, která je životem duší. Šťasten, kdo v nich bude žít, protože toho nezasáhne ruka spravedlivého Boha.“ U Pánových nohou je nápis: Ježíši, důvěřuji Ti! Když malíř dokončil svou práci a sestra Faustyna obraz spatřila, byla zklamaná a dala se do pláče. Pán Ježíš nebyl tak krásný, jak ho vídala.

Neobvyklá jsou zaslíbení, která sdělil Boží Syn sestře pro ty, kdo budou správně uctívat tento obraz: „Slibuji, že duše, která uctívá tento obraz, nezahyne. Slibuji jí také vítězství nad nepřáteli již zde na zemi, zvláště pak v hodině smrti. Já sám ji budu bránit jako svou slávu“. Neméně krásná jsou zaslíbení, která obdržela sestra Faustyna pro ty, kteří se budou modlit dnes všeobecně známou Korunku k Božímu milosrdenství. „Kdokoliv se ji bude modlit, pozná Boží milosrdenství v hodině své smrti. Kněží ji budou podávat hříšníkům jako poslední záchranu“. Jsou zde ještě dva prvky kultu Božího milosrdenství.

Prvním je svátek Božího milosrdenství, o kterém Pán řekl sestře: „V ten den jsou otevřeny poklady mého milosrdenství, vylévám moře milostí na duše, které se přiblíží k prameni mého milosrdenství“. Svátek Božího milosrdenství zavedl Jan Pavel II. před osmi lety pro celou církev. Při svatořečení sestry Faustyny Svatý otec řekl: „Na věky chci zpívat o Hospodinově milosrdenství (Ž 89,2). Také my, putující církev, připojujeme své hlasy k hlasu nejsvětější Panny Marie, Matky Božího milosrdenství, a k hlasu této nové světice, která opěvuje v nebeském Jeruzalémě spolu se všemi Božími přáteli Boha a jeho milosrdenství. A ty, Faustyno, která jsi Božím darem pro naše časy, darem poslaným zemi a celé církvi, vypros nám, abychom pochopili hloubku Božího milosrdenství. Pomáhej nám, abychom je živě zakoušeli a podávali o něm svědectví uprostřed lidí.“

Druhým je hodina Božího milosrdenství. Rok před svou smrtí obdržela sestra Kowalská od Spasitele zvláštní úkol: šířit úctu k hodině jeho smrti. „V tu hodinu si vyprosíš všechno pro sebe a pro své drahé. Ta hodina se stala milostí pro celý svět – milosrdenství zvítězilo nad spravedlností“. Sestra Faustyna zemřela v Krakově 5. října 1938 ve věku 33 let.

Potřeba milosrdenství

V církevních dějinách nacházíme málo příkladů tak těsného a živého spojení s Ježíšem Kristem jako u sestry Faustyny z Głogowic. Zakusila mnoho utrpení a zachovala nám o všem, co se s ní dělo, neobvyklé svědectví ve svém Deníčku. Kult Božího milosrdenství se nerozvíjel bez velkých těžkostí ani za jejího života, ani po její smrti. Hlavním zastáncem a šířitelem tohoto kultu se stal Karol Wojtyła, nejdříve jako krakovský arcibiskup, kardinál a pak jako nástupce apoštola Petra. Příznačné je, že právě on stál za zahájením procesu blahořečení sestry Faustyny a sám pak ji mohl prohlásit v roce 1993 blahoslavenou a sedm let nato ji zapsal do seznamu svatých. Dnes patří sestra Faustyna Kowalská mezi nejpobulárnější světce. Když byl Jan Pavel II. v roce 1997 v Krakově, připomněl slova ze své encykliky Dives in misericordia: „V žádné době, v žádném úseku dějin a zvláště pak v období tak kritickém, jako je naše, nesmí církev zapomínat na modlitbu, která je voláním o Boží milosrdenství, vzhledem k tolikerému zlu, které tíží a ohrožuje lidstvo. Čím více lidské vědomí podléhá sekularizaci a ztrácí samotný význam slova »milosrdenství«, čím více se vzdaluje od Boha a od tajemství jeho milosrdenství, tím více má církev právo a povinnost volat k Božímu milosrdenství velkým voláním.“

Svatá sestro Faustyno, oroduj za nás!

otec Pavel

Pane, děkujeme Ti, že jsi dal našemu životu tento velký smysl: působit s Tebou, s Tebou usilovat o spravedlnost a šířit pokoj. Chceš, abychom bez násilí, bez nároků a rozkazování, jen ve víře a trpělivosti nesli Tvou lásku těm, kteří nevěří v lásku. Nemáme nic, jen Tvou sílu. Na ni se spoléháme. Neboť zdvihá se proti nám vítr a působí v nás únava a skleslost. Věříme v Tvou dobrotu, ale také v sílu. Chtěli bychom se nechat pobádat, a přece toužíme, aby už skončila naše námaha. Nic nepomůže, leda že se spolehne na Tvou blízkost a Tvou sílu. Prosíme Tě o znamení, o ticho, v kterém jsi nám nablízku, aby něco uzrálo na Tvém poli a něco se stalo viditelným z Tvého království. Dej nám svého živého Ducha, silného a mocného. Veď nás, řiď naši vůli a všechny naše myšlenky, abychom viděli Tvé království v jeho malých začátcích zde, i v jeho velkém dokonání tam, kde na Tebe budeme patřit na věky. Amen.

KRASLICE

K pěkným a oblíbeným zvykům, zvláště na venkově, patří malování velikonočních vajec, kraslic. Tato tradice sahá do prvních křesťanských století. Ale vejce jako takové mělo význam v životě člověka už v dobách mnohem dřívějších, a to nejen jako součást potravy.

Tajemství nového života ukrytého ve vajíčku oslovovalo starověkého člověka mnohem silněji, než je tomu dnes. Od nejstarších dob se setkáváme se symbolikou vajíčka v trojím smyslu:

1. Vejce znamenalo vejce světa. V předbiblických dobách si lidé představovali svět jako obrovské vejce, které vyšlo z úst nejvyššího boha, nebo jím bylo vytvořené (podle jedné legendy vytváří bůh Ptah vejce světa na hrnčířském kruhu). V upomínku na povstání světa tedy Egypťané zavěšovali vejce pod strop svatyně.

2. Vejce znamenalo plodnost a zdraví. Lidé odedávna věděli, že prostřednictvím oplodněného vajíčka se předává život. Plodivé síly ve vejci vytvářejí novou živou bytost. Těmto plodivým silám se připisovala také moc učinit někoho zdravým, plodným, šťastným a krásným. Například staří Germáni zakopávali na jaře vejce do země, aby posílili její úrodnost.

3. Vejce představovalo kultovní předmět, především ve starých římských obřadech (v kultu boha Orfea a Bakcha). Vejce, které je v přirozené oblasti zdrojem života, se stalo v nadpřirozené, kultovní oblasti symbolem nové existence po smrti, v níž osvobozená duše - jakoby zbavená skořápky materiálního těla - prožívá skutečnou nebeskou blaženost. Proto si někteří zasvěcenci těchto kultů dávali na náhrobky vyryt vejce.

Křesťanství se zrodilo a rostlo v čase a prostoru, a přitom přebíralo, ovlivňovalo a přetvářelo existující smýšlení a zvyky. Zdá se, že symbol vejce vnesli do křesťanství gnostikové, kteří nekriticky, ba až fantasticky směšovali pohanské a křesťanské elementy. Po nich, ale už v pravověrnější formě, se setkáváme se symbolikou vejce u některých světců. Svatý Efrém Syrský (306 -373), velký náboženský básník, použil symboliku vejce k obrazu vzkříšení lidských těl: "... hroby puknou jako vejce a těla povstanou; ti, kteří byli pochováni, budou vzkříšeni; to náš Pán nám dá korunu vítězství." (Hymny proti herezím, č. 52)

Svatý Augustin (354 - 430) použil vejce jako symbol křesťanské naděje. "Naděje ještě není skutečností, jako vajíčko ještě není kuřetem. Naděje nás nabádá k tomu, abychom se nestarali jen o vezdejší věci, ale očekávali budoucí. Je vejce, ale kuře ještě není. Je schované pod skořápkou a třeba na něj trpělivě čekat. Složme naše vejce pod křídlo oné slepice z evangelia (srv. Mt 23, 37), která volá na to obrovské a nešťastné město... Tou slepicí je moudrost Boží." (Sermo 105)

Žehnání velikonočních vajec má svůj původ ve Velkém postu. Začátkem 4. století se začíná praktikovat 40 denní půst. Tento půst byl i na Západě tak přísný, že se nesměla jíst ani vejce, která tehdy tvořila podstatnou součást stravy. Vejce byla přinášena do chrámu a žehnána spolu s jinými potravinami, aby po skončení postu neškodila vyhladovělému žaludku. K tomu se připojoval ještě další důvod, a sice aby potraviny byly požehnáním pro tělo i duši. Z tohoto důvodu se vejce žehnají i dnes.

Křesťané i bez posvěcení připisovali velikonočním vajíčkům zvláštní, léčivou moc. Šlo především o vejce, která snesly slepice na Zelený čtvrtek. Můžeme si to vysvětlit i tak, že sytá vaječná strava dodávala lidem oslabeným postem skutečně téměř zázračnou sílu.

Malování vajec je velmi úzce spojené se symbolikou barev, i když v praxi jde především o umělecký vkus a krásno. Obecně můžeme říci, že bílá znamenala vždy radost a slavnostnost; modrá zobrazuje nebesa, proto se stala barvou Matky Boží; červená byla už pro Židy barvou symbolizující Boha (zjevení Boha Mojžíšovi v hořícím keři), je také symbolem síly, lásky a mladosti; purpur představuje bohatství a královskou moc; fialová pro svůj vznik z modré a červené představuje spojení, vyrovnanou harmonii; zelená je barvou naděje a žlutá symbolem světla a majestátu. Naproti tomu černé chybí světlo, a tak se stala symbolem noci, zmaru a smutku. Proto se na zdobení kraslic nepoužívá.

Když se o těchto Velikonocích setkáme s překrásnými kraslicemi, spatřujeme v nich velké bohatství křesťanské symboliky. Snažme se v nich uvidět, kromě pozornosti od dárce, i naději a nový život v radostných barvách Kristova zmrtnýchvstání.

Převzato z časopisu „Amen“

MISIJNÍ KOLÁČ

Tento název nese jedna z mnoha aktivit Papežských misijních děl, která je určena na pomoc lidem žijícím v oblastech, kde schází základní prostředky pro důstojný lidský život.

Ve farnosti Dolní Čermná se stalo již dobrým zvykem uspořádat o čtvrté neděli postní „misijní koláč“. Rok od roku se aktivita stává starostí i radostí stále většího počtu farníků. Po osmileté zkušenosti mělo letošní slavení radostné neděle následující přípravu a průběh.

Začnu od těch nejmenších, kteří se zapojili do přípravy. Dětské klubíčko, v němž se schází maminky se svými nejmenšími a předškolními dětmi, vyrábělo malé dárky ze samotvrdnoucí hlíny. Školáci přispívali v uplynulých letech tím, že při hodinách náboženství malovali pohlednice pro misie. Letos pro ně katechetky ve spolupráci s maminkami připravily v jednom sobotním dopoledni setkání, na němž si v úvodu vyprávěly o misiích. Následovalo malování pohlednic, přáníček a vytváření drobných dárků. Všichni zúčastnění se radovali z výsledků své společné práce.

V sobotu před čtvrtou nedělí postní provoněla mnoho domácností naší farnosti vůně koláčů a jiných dobrot, které následujícího dne zdobily bohatě prostřené stoly místní orlovný. Několik žen se stalo dobrými hostitelkami, o příjemné prostředí se však postarali i muži z farnosti. Obsloužit necelé tři stovky farníků bylo nejen úkolem, ale i radostí pro místní mládež. Každý se mohl zastavit v předsálí orlovný a vybrat si z bohaté nabídky výrobků dětí nebo z propagačních materiálů PMD.

Vraťme se ještě ke společnému slavení mše svaté. V tuto neděli se ve farnosti slouží obvykle jedna mše svatá, a to ráno v osm hodin. Tato doba vyhovuje jak těm, kteří nejsou zastánci brzkého vstávání, tak i těm, kteří musí během dopoledne věnovat čas přípravě nedělního oběda. Zanedbatelné není ani to, že otec Pavel má dostatek času zůstat ve společenství svých farníků.

Společně prožitou radost předcházela i jedna z myšlenek promluvy při mši svaté. Vyjadřovala to, že skutečná radost je plodná. Tato plodná radost pochází z našeho přátelství s Kristem, které je tvůrčím základem našich vztahů s bližními. Ať už jde o vztahy v rodinách, ve farnosti,... Zasahuje také náš postoj ke každému člověku možná žijícímu i na opačné straně naší planety. Tento svůj postoj jsme měli možnost vyjádřit ve společných přímluvách, ve kterých jsme prosili za lidi žijící na celém světě. Během nich děti přinášely v obětím průvodu symbolické dary pro jednotlivé světadíly. Liturgie mše svaté se stala vrcholem našeho společného slavení a umocnila misijní rozměr celé této akce.

sestra Ludmila

Pastorační rada farnosti Dolní Čermná

II. pracovní jednání 14. 2. 2008

Zúčastnění: Otec Pavel, Anna Motlová, Magdaléna Vašíčková, Karel Bednář, Zdeněk Macháček, Václav Čada, Jan Moravec, Helena Voksová, Jana Vondrová, Miluše Klekarová, Josef Němeček, Jana Málková, František Severin, Magda Motlová, Antonín Pecháček

Omluveni: Ludmila Kubcová, M. Marešová

Program:

1. Hodnocení aktivit uplynulého roku

- celkem dobrá účast věřících na ekumenickém setkání v Horní Čermné
- vysoká účast věřících na dětské „půlnoční“ ve Verměřovicích
- malá účast věřících na nešporách
- akce Posezení při sklence vína na sv. Jana – poměrně nízká účast, PR doporučuje Otci Pavlovi udělat před tímto setkáním mši svatou
- zamyšlení se nad otázkou, zda stále zachovávat tradiční půlnoční mši sv. J.J. Ryby nebo změnit - PR doporučuje zachovat

2. Informace týkající se prožívání postní a velikonoční doby v naší farnosti:

- postní duchovní obnova
- Misijní koláč
- Svěcení ratolestí na Květnou neděli – Petrovice, Verměřovice, Dolní Čermná - pouze při ranní mši sv.
- Zelený čtvrtek - Svatá hodinka zůstane zachována
- Velký pátek - křížová cesta na Mariánské hoře, adorace u Božího hrobu
- Velikonoční neděle - zazpívá chrámový sbor

3. Ostatní

A. Pecháček podal informace o plánovaném Pochodu pro život.

M. Motlová nás informovala o Diecézním setkání mládeže v Hradci Králové.

4. Diskuse

19. 4. se koná generální úklid farního kostela před poutí.

Jana Málková

Proč se účastním Pochodu pro život

„Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto nejmenších bratrů, pro mne jste udělali.“ (Mt 25, 40)

Quid est veritas? - Co je pravda? Filosof realista, a tím Pilát pravděpodobně nebyl, by řekl: „Pravda je něco stálého, neměnného, věčného a nezávislého na lidském mínění, k čemu se my lidé, více nebo méně přibližujeme.“ „My nemůžeme vlastnit Pravdu, ale Pravda může vlastnit nás.“ Řekl by jiný.

Ale kam se hrabe filosofie na demokraty! Pro ty je pravda to, co si odhlasujeme. Pravda je to, co si myslí víc lidí. Pravdu má ten, kdo má moc a větší sílu a kdo je více slyšet. Jak jednoduché. Že jsme na to nepřišli dřív.

Z tohoto důvodu se pak nesmíme divit, že může existovat zákon, který umožňuje brutální a bolestivou vraždu těch nejbezbrannějších - nenarozených dětí. V ČR je jich za padesát let trvání tohoto zrušného zákona potraceno více jak 3 milióny!

Nedávno jsem zaregistroval názor jednoho europoslance, že globální oteplování je způsobeno přelidněním planety a proto navrhuje, aby každá rodina v Evropě měla jen jedno dítě. Já se však globálního oteplování ani přelidnění naší planety nebojím a klidně máme dětí deset.

A co dalšího nám přináší demokraticky objevená pravda? Je to rozšířený názor, že násilím vyřešíme jakékoliv problémy jedince i společnosti. Začalo to abortem a pokračuje to eutanázií. Zničení základní role ženy jako matky, dárkyně a ochránkyně života, a faktické nucení k přejímání mužských rolí. Zničení rodiny jako instituce a tím i základ ke zničení společnosti. Děti už nejsou vnímány jako požehnání, ale jako nehoda. Když můžeme beztravně zabít své ještě nenarozené dítě, proč bychom se měli nějak zvlášť angažovat starostí o ty, které přežily - my chceme být svobodní.

Máme tedy v zásadě tři možnosti jak reagovat. Souhlasit, mlčet nebo nesouhlasit. Já nesouhlasím, protože jsem naučený kriticky hodnotit názory autorit dříve, než je přijmu, a také proto, že toužím po životě věčném jako jediném smyslu svého života. Proto se i se svou rodinou účastním pochodu pro život.

Když jsem se před lety chystal na první pochod, domníval jsem se, že do ulic vyjdou desetitisíce věřících lidí. Až na místě jsem zjistil, že nás je jen několik set. Proč? Snad se nebojíme, my špičkoví katolíci, modlit se růženec veřejně na ulici, nebo jsme snad podleli názoru, že účastí na pochodu pro život porušujeme přikázání lásky k bližním – k naší bezbožným bližním?

Tonda

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:**V dubnu 2008 oslaví:**

83 let	paní Božena Smejkalová	z Dolní Čermné	75 let	paní Libuše Bártová	z Dolní Čermné
81 let	paní Jiřina Faltejsková	z Dolní Čermné	72 let	paní Ludmila Bednářová	z Dolní Čermné
80 let	paní Marie Applová	z Dolní Čermné	70 let	paní Milada Faltusová	z Verměřovic
78 let	paní Jiřina Holečková	z Dolní Čermné	65 let	pan Josef Mařík	z Verměřovic
78 let	paní Filomena Junková	z Petrovic	65 let	paní Olga Helekalová	z Horní Čermné
77 let	paní Jiřina Nastoupilová	z Dolní Čermné	65 let	paní Marie Nastoupilová	z Dolní Čermné
75 let	pan Ladislav Bárta	z Dolní Čermné	55 let	paní Jiřina Kylarová	z Dolní Čermné

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Výročí 50 let společného života:

V dubnu 2008 oslaví v Dolní Čermné svoji zlatou svatbu manželé Milada a Josef Klekarovi.

Manželům Klekarovým k jejich zlaté svatbě ze srdce blahopřeji a vyprošuji Boží pomoc a potřebné zdraví do dalších let společného života.

Byli pokřtěni a přijati do Kristovy církve:

v Petrovicích	29. 3. 2008	Natálie Stříteská	z Prahy
v Dolní Čermné	30. 3. 2008	Matěj Mareš	z Dolní Čermné

Rodičům Natálie a Matěje rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné dary pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

Křesťanský jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné	11. 3. 2008	s panem Karlem Jansou	z Letohradu
v Dolní Čermné	12. 3. 2008	s panem Ludvíkem Plhákem	z Dolní Čermné
v Dolní Čermné	25. 3. 2008	s panem Jiřím Pecháčkem	z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelé budu pamatovat v modlitbách.

otec Pavel

AHOJ DĚTI!

Věřím, že jste dobře prožili nejen postní dobu, ale hlavně Velikonoce. Dnes je tomu právě týden od největšího svátku v celém roce – od neděle Zmrtvýchvstání Páně nebo také Božího hodu velikonočního. Události Svatého týdne nám připomínaly den po dni všechno to důležité a významné v plánu spásy. Slavný vjezd Pána Ježíše do Jeruzaléma o Květné neděli, Jidášovu zradu, Poslední večeři s apoštoly, při níž Pán Ježíš ustanovil Eucharistii, Velký pátek s jeho křížovou cestou a smrtí našeho Pána, Bílou sobotu s tichou modlitbou u Božího hrobu. A konečně je tu nedělní oslava Vzkříšení Pána Ježíše a veliká radost a pokoj.

KULTURNÍ AKCE

Pá 4. 4. - 19.00 hod. 	Divadlo - Víš přece, že neslyším, když teče voda (tři směšné příběhy, zároveň i velice lidské, mohou potkat i nás) Hraje P. Nárožný V. Vydra, K. Fialová..... Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Ne 6. 4.-10.00 hod.	Kunčický drtikol – bikeové závody Sjezdovka na Umbuli –Letohrad - Kunčice
Po 7. 4. – 19.30 hod.	Občan Havel – ČR Film Občan Havel nahlíží do zákulisí politických i soukromých dramát prezidentského období Václava Havla Sál kina v Jablonném nad Orlicí
10. 4.-8. 5.	Kyšperk na mapách - výstava Zámek - Letohrad
Čt 17. 4. – 18.00 hod.	Nejkrásnější hádanka – ČR – pohádka Zdeňka Trošky Sál kina v Jablonném nad Orlicí
25. - 27. 4.	Jarní výstava květiny a včely Zámek - Letohrad
Ne 27. 4.	Od reálu po abstrakci – Ing. Josef Krsek – výstava Vernisáž v 18.00 hod. Kulturní a informační centrum čp. 30 Jablonné nad Orlicí

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Duben 2008				
6. 4.	Ne	3. neděle velikonoční	7.30	Bednářovi 285
			10.30	Dostálovi 293
13. 4.	Ne	4. neděle velikonoční	7.30	Hubálkovi 61
			10.30	Marešovi 408
20. 4.	Ne	5. neděle velikonoční	7.30	Filipovi 67
			10.30	Jansovi 65
27. 4.	Ne	6. neděle velikonoční	7.30	Vránovi 18
			10.00	Macháčkovi Z, M. 55

Květen 2008				
1. 5.	Čt	Nanebevstoupení Páně	19.00	Jansovi st. 7
4. 5.	Ne	7. neděle velikonoční	7.30	p. Motlová 11
			16.00	Venclovi 288
11. 5.	Ne	Seslání Ducha Svatého, Boží hod svatodušní	7.30	Adamcovi 18
			16.00	Kunertovi 12
18. 5.	Ne	Nejsvětější Trojice	7.30	Jansovi ml. 7
			16.00	Motlovi 11
22. 5.	Čt	Tělo a Krev Páně	19.00	Severinovi 342
25. 5.	Ne	8. neděle v mezidobí	7.30	p. Vávrová 264
			16.00	Macháčkovi 242

ZDE JSEM

Možná proto nás Bůh
tolikrát nemůže vyslyšet,
že si z něho děláme prostředek
a ne střed.

Čekat na tebe, Bože můj,
i když je potřebí dlouhého času,
než se ten neklid ve mně utiší.
Čekat na tebe, Bože můj,
i když mé smysly tě dlouho nevnímají.

Čekat na tebe, i když hrozí,
že mě přemůže puzení uprchnout.
Čekat na tebe.
Přijmout,
že tvou blízkost nelze vynutit.

Bože můj,
Tuším, že přijdeš,
až má přání, nebudou
už jako hradba stát,
mezi tebou a mnou,
až mé chtění
už nebude
jako nezkrotné zvíře,
co v příteli
větrí a tuší nepřítele.

A jak na tebe čekám,
Bože můj,
svitne mi,
že to ty čekáš na mne,
že mne bez ustání vábíš,
až se odvážím
se ti odevzdat.
Zde jsem, Bože můj,

Zde jsem

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

2. neděle velikonoční
30. března 2008
14. týden / 2008

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 31. března - pondělí** Slavnost Zvěstování Páně
18.00 Dolní Čermná – za ochranu lidského života od samého početí
- 2. dubna - středa** po 2. neděli velikonoční, sv. Františka z Pauly, poustevníka
18.00 Dolní Čermná – za Annu Faitovou, manžela a syna
- 3. dubna - čtvrtek** po 2. neděli velikonoční
6.45 Dolní Čermná – za zemřelé bratry z rodiny Pind'ákovy
- 4. dubna - pátek** po 2. neděli velikonoční, první pátek v měsíci, sv. Isidora, biskupa a učitele církve
19.00 Dolní Čermná – za Josefa Moravce a Boží pomoc v nemoci
- 5. dubna - sobota** po 2. neděli velikonoční, první sobota v měsíci, sv. Vincence Ferrerského, kněze
6.45 Dolní Čermná – za Josefa Vančuríka
17.00 Petrovice – za Aloise Horáka, manželku Annu, dva syny a dceru

6. dubna - neděle – 3. velikonoční

- Dolní Čermná 7.30 h. – za farníky
Verměřovice - 9.00 h. – na poděkování Pánu Bohu s prosbou o další pomoc
Dolní Čermná 10.30 h. – za zemřelé rodiče Gajdošíkovy a tři zemřelé dcery
Při této mši svaté zazní „Velikonoční kantáta“

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: v pátek od 18.00 h. – do 18.55 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Akce ve farnosti:

akce	den	čas	hodina	místo
zkouška zpěvu na mše svaté pro děti	pondělí	31. 3.	16.15 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá zaměřená pro děti	pondělí	31. 3.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
náboženství pro středoškoláky	pondělí	31. 3.	19.00 h.	fara Dolní Čermná
Dětské klubíčko	středa	2. 4.	9.00 h.	fara Dolní Čermná
biblická hodina	středa	2. 4.	19.00 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	3. 4.	dopoledne	Dolní Čermná
	pátek	4. 4.	dopoledne	Dolní Čermná, Petrovice
smírná adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí oltární	pátek	4. 4.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
„Velikonoční kantáta“	neděle	6. 4.	10.30 h.	kostel Dolní Čermná

účinkuje Chrámový sbor sv. Mikuláše s doprovodným orchestrem z Nekoře

POUTNÍK, DUBEN 2008

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 13. dubna 2008, Poutník vyjde 27. dubna 2008

Členové red. kroužku: P. Seidl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, Veronika Severinová.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.